జలగా-మనిషి

వాహిని

బ్రాంచి మేనేజరు నారాయణగారి ఆఖరి పోకిరితనానికి శేఖరానికి కోపం వొచ్చింది. అతనా కోపాన్ని దిగమింగుకో వలసివచ్చింది. ఏంచేస్తాడు, పేదవాడికోపం పెదవులకి చేటు.

కాని పద్మకి కోపం దిగమింగుకోవలసిన అవసరం ఏమీ లేదుగా! ఆవిడ శేఖరాన్ని "అపహాస్యస్థితిలో ఉన్నా"నంటే అర్థంచేసుకొని సానుభూతి చూపించలేకపోయింది.

"ఏమిటండీ ఈ బ్రాంచి మేనేజరు దౌర్జన్యం! ముప్ఫైగేళ్లా చాకిరిచేయించుకుంటూ కూడా ఈ చేతికందిందల్లా పట్టుకుపోవడం ఏం రోగం?" అంది.

"ఏం చేస్తాం?"

"ఏంచేస్తా మేమిటండీ, వాడికేనా బుద్ధుండాలి మీకేనా ఉండాలి. అంత పట్టుపగా లేకుండా పోయిందేనంట! ఎవరూ తలుపు కొట్టినా తట్టుకోగల కొంపగాబట్టి సర్దుకుపోతోంది. లేకపోతే ఏమయ్యేట్టూ?"

"లేకపోతే ఆయన చెయ్యి జాపనే జాపడూ," అన్నాడు శేఖరం.

అతను ఇంటా బైటా కూడా ఆఫీసరుకి జవాబుదారీగా మాటాడితేనే వొస్తుంది పద్మకి మంట.

"జాపడు. అసలు సంగతి చెప్పేస్తే మీ కోపం. మీరే అతని కొ అలుసిచ్చేరు. మిగిలినవాళ్ళందర్నీ లేకే ఆయన పీక్కు తినడం లేదంటారా? మీ అన్నయ్యగారింటి పక్కనుంచే రామారావుగారి పెళ్ళాన్ని కనుక్కున్నా న్నేను. ఇంకెవరిమీదా ఇలా విశ్యసవారి లేదుటే?" అంది పద్మ.

శేఖరం మాటాడలేదు.

అతను మాట్లాడలేదు.

బ్రాంచిమేనేజరు నారాయణగారు శేఖరానికి పినతండ్రి తోడల్లుడికి అన్నగారి కొడుకు. దూరపుసంబంధం అయినా లక్ష్మీపటక పెలక్షను కలిసినప్పుడు శేఖరం ఎందుకైనా మంచిదని ఆయన్ని చూశాడు. చూసినందుకు అయ్యో అని నారాయణగారు సమయంచూసి తను చెప్పవలసిన మాటలు నాలుగూ డైరెక్టరుగారితో చెప్పారు. చెప్పినందుకు శేఖరానికి పనైంది. ఉన్న ఊర్లో నూటముప్ఫయి రూపాయల ఉద్యోగం దొరికింది.* పైగా చుట్టం అయినటువంటి నారాయణగారి చేతికిందే దొరికింది.

"ఓ రూ అర్కెల్లపాటు కొంతలో పనిలో లోటుపాటొచ్చినా నేను సరిదిం చుకు పోతానే, అని నారాయణగారు హామీకూడా ఇచ్చారు. రెండుమూడుసార్లు ఆయన సూచించగా ఉద్యోగానికి అర్జీ రాకముందే నారాయణగారింటికి నువ్వుల బస్తా వొకటీ, ఒక చింతచెట్టు కర్రలూ చదివించుకున్నాడు శేఖరం. నువ్వులోటీ కర్రలోటి కొంత పీడొదిలిందిగదా అని సరిపుచ్చుకున్నారు శేఖరం దంపతులు, ఏదో అలా అనుకోవాలి గాబట్టి.

అంతటితో పీడ వొదిలితే బాగానే వుణ్ణు.

శేఖరానికి పంపకంలో వొచ్చినవేమిటేమిటో అన్నీ నారాయణగారు తెలుసుకున్నారు. మామిడితోటా, చుట్టూ చింతచెట్ల కొరడా. రెండు మూడెకరాల కౌలుకంది మాగాణీ, ఇంట్లో అయిదు కొబ్బరిచెట్లూ, దొడ్లో ఆవూ దూడలూనూ.

మొదటేడాది మామిడితోటంచి బుట్టెడు పళ్ళు "పిల్లలుతింటా"రని శేఖరం స్వయంగా పట్టుకెళ్లాడు. అంతే.

అక్కణ్ణించి ఏదికావలిసినా నారే కబురు చేసేవారు.

ధాన్యప్పంట మాగ్గానుకి బస్తాల కెక్కించిన మూడో నాడు శేఖరాన్ని అయిదున్నర దాకా ఆఫీసులో వుంచేసి గదికి కబురెట్టారు నారాయణగారు. అయిదు నిమిషాలు తనెదుటే నిలబెట్టి ఏదో పెద్ద రిటర్న్ చెక్ చేయడం మొదలెట్టాడు. ఆనక రమ్మని సంజ్ఞచేశాడు.

"మరేం లేదూ, కొత్త ధాన్యం నూర్పులైనట్టున్నాయి. ఓ రెండు బస్తాలు చవగ్గా కొనిపెడతావనీ—"

"ఊఁ" అన్నాడు శేఖరం.

"నువ్వు సేద్యం చేయిస్తున్నావు గనక ధర వల్ల మోసం లేకుండా తెలుస్తాయనీ—"

మళ్ళీ "ఊఁ" అన్నాడు శేఖరం.

"బస్తా ఇరవై వొక్క రూపాయీ అయిదణాల... నిన్న రేడియోలో చెబుతూంటే ఆఁహాఁ, అనుకున్నాను."

శేఖరానికి నవ్వొచ్చింది. ఆ వుడుకి "ఎన్ని బస్తాలు వేయించమంటారు, ఇంతకీ?"

"ఆఁ ఇంటికే—అందాకా నాలుగు బస్తాలు వేయించు. ఆనక చూసుకుందాం" అన్నారు నారాయణగారు.

అనుకోడమే గాని రేడియోలో చెప్పిన ధరకి ఎవరైనా యిస్తారా!—తనే ఇవ్వాలి తన దగ్గరున్నా యనీ, చవగ్గా అంటే తనే ఇస్తాడనీ. తనకి తే డబ్బు కనీసం ఇప్పుడివ్వక్క లేదని తెలిసి అడిగారని తెలుసుకొని నాలుగు బస్తాలు తోలించు కెళ్ళాడు శేఖరం.

ఓనాడు "కర్రలైపోయాయి. బజార్లో కర్ర నమ్మకమైంది దొరకడం లేదుట, శేఖరంగారి తోట్లోది మామిడి చెట్టో చింతచెట్టో కొట్టించమనూ, ఆ లెక్క చూసుకుంటారు అయ్యగారు—" అని నారాయణగారి భార్య కబురంపింది.

ఆ లెక్క చూసుకోవడమంటే శేఖరానికీ, పద్మకీ తెలుసు.

"అమ్మాయికి సంబంధం కుదిరితే ఆ వేయిస్వామికి పాతిక కొబ్బరికాయలు కొడతామని మొక్కుకున్నాం. శేఖరంగారింట్లో చెట్లకి వున్నాయేమో దింపించి తీసుకుర"మ్మని మరోనాడు బంట్రోతు కబురూ.

చెట్టెక్కి దాణి వాడి వగల్లోసహా దింపుకు మరీ వొచ్చాడా బంట్రోతు.

"ఎవరింట్లోంచో తెచ్చిన కాయలు కొడితే మొక్కు చెల్లుతుందిటండీ?" [illegible] పద్మ—

ఆ వేళ శేఖరం ఫైల్సులో అన్నీ [illegible] రాతలే. క్వార్టర్లీ ప్రోగ్రెస్ రి[illegible] చాటంత స్టేటుమెంటూ తప్పే. హె[illegible] రాఫీసుకి పంపవలసిన స్టేటుమెంటు [illegible] కొక్కిరి బిక్కిరిగా ఎవరన్నా త[illegible] చేస్తారా!

నోరు మెదపలేదు శేఖరం, [illegible] చినవాడై.

"మట లొచ్చారు; ఊళ్ళో సా[illegible] కటం లేదు!" అంటూ చెంబు పట్టు[illegible] బంట్రోతు. నారాయణగారి వి[illegible] రెండేసి రోజుల కోసారో [illegible] ధరే కొసిందమ్మాయ్," అనో, "ఈ క[illegible]

బద్దు మా పెరట్లో వైద్యమంటే వైద్యం." అనో "అబ్బ, ఏం బెండకాయలే, నవనవ్వ లాడిపోతున్నాయ్," అనో అంటూ సజాదు కూరలూ పట్టుకుపోతుంది.

"పిన్నిగారూ, సాయంకాలంపూట బంట్రోతు నోసారి పంపిస్తూ వుందురూ, నీళ్లు పోస్తాడు పాదులికీ-" అంది పద్మ ఓనాడు.

"ఆఁ వాడి కెక్కడ తీరుతుంది శేషపిల్లా. తీరినా ఆ లంఖిణీ రానిస్తుందా? ఎంతసేపూ ఆఫీసుకీ ఇంటికీ తిప్పి చంపుతుంది వాణ్ణి. అయినా ఈ కాసిందిచాలెద్దూ, నీకా, పిలా పీచూ లేరు. రోజుకి రెండు కాయలు చాలు మాబుడ్డి బుడతకీని కాయకపోతే కొబ్బరికాయ ఉండనే వున్నాయ్. పప్పేసి ఒంతుకుంటే కొబ్బరకాయలాటి కూరేదీ?" అంటూ చక్కాపోయిందావిడ.

ఆవిడ ఈవిణ్ణి శూర్పణఖ అంటుంది. ఈవిడ ఆవిణ్ణి లంఖిణీ అంటుంది. ఈ అమనుచూసి పద్మ నారాయణ గారిని రావణాసురుడంది.

ఇంట్లోంచి అన్నీ పట్టుకుపోవడంతో ఆగిపోతే బాగానే వుణ్ణు.

శేఖరానికి సుబ్బారాయుడని ఓ అన్నగారున్నారు. ఆయన హైస్కూల్లో మేష్టరూ. శేఖరాన్ని 'టాకిల్' చేసి కూతుర్ని కొడుకునీ ఆయనదగ్గర డబ్బివ్వాలని ఏర్పాటు మీద ప్రయివేటుకి పెట్టారు నారాయణగారు. "పిల్లలు పెవాళ్ళంటే గొప్ప సిగ్గుపడుతున్నారోయి, ఆ సూర్యారావు మేష్టరు మాసేవా, అతి నాడపిలల వేపు అదోలా చూస్తాడని మా అమ్మాయి కంప్లెయిన్ చేస్తోంది. అంచుకని మీ అన్నయ్యగారిదగిర ఈ ఏర్పాటు నువ్వు చేసావను ...పోనీ వాణ్ణి ఇంకోచోటికి పంపుదామా అంటే అది వూరుకోదే తమ్ముడు నాతోటే వుండాలంటుంది...!" అన్నారాయన. శేఖరం ఏదో అన్నాడు. అది ఆయనకి తిందానతానే—

★ జలగా మనిషి ★

"శేఖరం, మీ నారాయణగారి కెంత జీతంరా?" అన్నాడు సుబ్బారాయుడు.

"ఆయనకా, మూడువొందల లిరవై అన్నయ్యా."

"పిల్లలకి డబ్బిచ్చి ప్రయివేటు కూడా చెప్పించుకో లేడుట్రా ఆయన? ఏంచేస్తాడో జీతం అంతానూ?—ఛీ! ఇది మరీ అన్యాయంగా వుంది. ఏమిట్రా నువ్వింతలా లొంగిపోయేవు; నాకు తెలీకడుగుతానూ?"

"ఏమిటో అన్నయ్యా—ఆ దిక్కుమాలిన గ్రహం నాతోటి పరిషోదు కుండను కుంటే, మీ అందర్నీ పీక్కుతింటోంది—" అని విచారించాడు శేఖరం.

"అబ్బెబ్బే నువ్వలా ఇదవకు...వెధవది నేనేం వీళ్ళకోసం వేర్రికెను పడక్కరేదుగా, వాళ్ళదరికొసుల వాళ్ళూ వాదగ్గరున్నారు. వాళ్ళతో బాటే వీళ్ళూ వుంటారు. దానికేముందిగానీ, ఊరికే సంగతడిగాను."

"ఒకరోజున పద్మా శేఖరం ఆలోచనలో పడారు. ఉద్యోగంకోసం ఆయన దగిరికి వెళ్ళడం దగిర్నుంచి ఇవాళిదాకా మొగుడు వాళ్ళకి అంకితమైపోయి ఈ దిక్కుమాలిన నూట ముప్పయి రూపాయలకోసం ఇలా హైరాణాపడిపోయి దారిదోపిడీ అయిపోడం పద్మకేమీ నచ్చలేదు. ఇంతకంటే పొలాన్ని దగ్గరుండి సేద్యం చేయించుకుంటే గడవకపోదు.

"వెళ్ళాళ్ళు సెలవైనా పెడుదురూ!" అంది పద్మ కోపంగా.

"శేఖరం సెలవు నారాయణగారు రికమెండ్ చేశారు. అంతేగాదు. 'అరణ్య వాస్తాయన్న ఆశతో' అతన్ని రిలీవుకూడా చేశారు.

"చూడూ, చంటివాడికి పాళ్లిప్పు దొరకడంలేదు. మీ అవుని మాయింటో కట్టియ్యంచు, నువ్వలాగా మీ అత్తారింటికి వెళతానంటున్నావు గనక—ఈ సెలాళ్ళూ పోయాక మళ్ళీ మీయింటికి తోలించుకుందువుగాని" అన్నాడు.

"అయి," అన్నాడు శేఖరం.

"ఎందుగడి వుండాలి గాబోలు, ఆదీ పంపించు, కళ్ళంలోంచి."

"అయి."

"మీ పాలికాపుతో చెప్పు; పెరటివేపు వేసేతాళం మా యింట్లో యిమ్మని. కొబ్బరికాయల్నీ, కూరగాయల్నీ—అవసరమైతే తీసుకుంటాగు...ఊ?"

"అలాగేనండి."

* * *

పుట్టింటికి వెళ్ళే పద్మదే పైచెయ్యి.

వాళ్ళనాన్నగారితో అప్పుడూ,అప్పుడూ ఈయన ఆఫీసు బ్రాంచి మేనేజరు రావణాసురుడి దురంతాలు అన్నీ రిపోరు చెసేసింది.

నారాయణగారు లక్ష్మయ్యగారికి ఏదో దగిర బంధువే. అయినా ఇందులో ఆయన కలగజేసుకునే దేం కనిపించలేదు.

"పోన్లే ఓ నెళ్ళాళ్ళపాటు తప్పుకొన్నాడుగా! అనక చూసుకోవచ్చు," అన్నాడాయన తాపీగా.

"ఏం తప్పించుకోడం నాన్నా! వారం రోజులు అయ్యేపోయిందా, ఇక ఇరవై రోజులుంది పట్టుమని. వెళ్ళివెళ్ళగానే ఆవుని తోలమని కబురు చేశామనుకో, ఆయన, 'పిలాడికి ఆపాలుతప్ప మరో ఆవుపాలు నచ్చడంలేదోయి. రోజూ మాకో చెంబుడు పాలు పంపిస్తూ వుండు' అంటూ తెలారిసరికి అర్థికేరు చెంబిచ్చి బంట్రోతుని తోల్తాడు. ఇహ అక్కణ్ణించి ఆవూ పేడా మనవీ,పా[...] పెరుగూ వాళ్ళవీనూ, అంది పద్మ—.

లక్ష్మయ్యగారు నవ్వారు, "ఆ [...] ఎందుకవుతుంది గానీ—" అని.

"అమ్మో నెచెప్తే నమ్మవు నాన్నా. ఆయన్నడుగు—మొహం వుంది, అర్థంవు[...] మళ్ళీ నేసెందుకు. ఆయనదగ్గరేయ [...] మాట్రాడు. ఓసారి రేమయిందనుకున్నా[...]. మొదట పట్టుకెళ్ళిన నాలుగుబస్తాల ధాన్యానికీ డబ్బివ్వలేదని అక్కసుకొద్దీనూ రెం[...] సారి ధాన్యానికి కబురు [...] ఈయన్నో పక్కకి తీసి [...] కెళ్ళి, "ధాన్యం లేవుట, ధర మంచి[...] అమ్మేశార్ట అని చెప్పవోయి' అన్నా[...] ఆ తరవాత మూడు నాలుగు రోజుల[...] ఈయనరాసిన కాయితాలన్నీ తప్పు[...] అవేవో యకౌంట్లన్నీ తప్పుట్రా. రోజూ[...] పదీపదకొండుదాకా ఆఫీసుచుట్టూ[...], [...] పద్మ గబగబా.

"అవునటోయ్?" అన్నారు లక్ష్మ[...]గారు.

శేఖరం తీరుబాటుగా "అ పోనిస్తూ[...], మీ అమ్మాయికన్నీ భూతద్దంలోంచి క[...] నబడుతాయి," అన్నాడు.

"ఊరుకోండూరుకోండి. చెప్పకో[...] సిగ్గేస్తూందనక ఇంకా ఇక్కడ [...] ఆయన్ని వెనకేసుకురావడం ఎందుకూ!— నేనన్నదాల్లో ఒక్క అక్షరం అబద్ధం [...] నాన్నా!" అంది పద్మ—

"వాడికిన్ని టెక్కులు ఎలా వొచ్చా[...] అని చూస్తున్నాను. చిన్నప్పుడు స్కూ[...] అన్నీ జీతాలూ, బాడీగారులూ వొ[...] రోజూ ఇంటికిపోతూ అందరిచేతా తి[...] తిని పోయేవాడు. అలాటివాడుకూడా [...] గడుసుతనం నేర్చాడన్నమాట.—"

"అతనే కాదు నాన్నా, వాళింట్లో [...] పిల దగ్గర్నుంచీనూ" వాళ్ళక్క[...], వాళావిడా, అందరూను, ప్రపంచ[...] కిందులైపోయి, వీళ్ళకి వుద్యోగాలుపో[...] పరే, దారిదోపిడీ చెసి బతికేస్తారు నా[...] వాళ్ళూ," అంది పద్మ.

"వానివోపని చెయ్యకూడదు టోయ్?"

"ఏంటండీ?"

"ట్రాన్స్ఫరుకి ఎప యి చెయ్యి—"

"అబ్బే—చెయ్యరండీ."

"విల్లు చెయ్యాలవ్వరనుకో — కా[...] హైద్రాబాద్ వెళ్ళి డైరక్టరాఫీసులో [...] తెలిసినతనున్నాడు, అతనిద్వారా ఏమ[...] సాధించుకోగూడదూ?"

శేఖరం ఆలోచిస్తున్నాడు.

అతను ఊఁ అనడేం, అని పద్మ [...] చిస్తోంది.

"ఏం? ఇషంలేదా?—ఆయన్ని [...] వుంచలేరు, నాకు తెలుసు."

"బ్బబ్బబ్బా — వుండు పద్మా.[...]

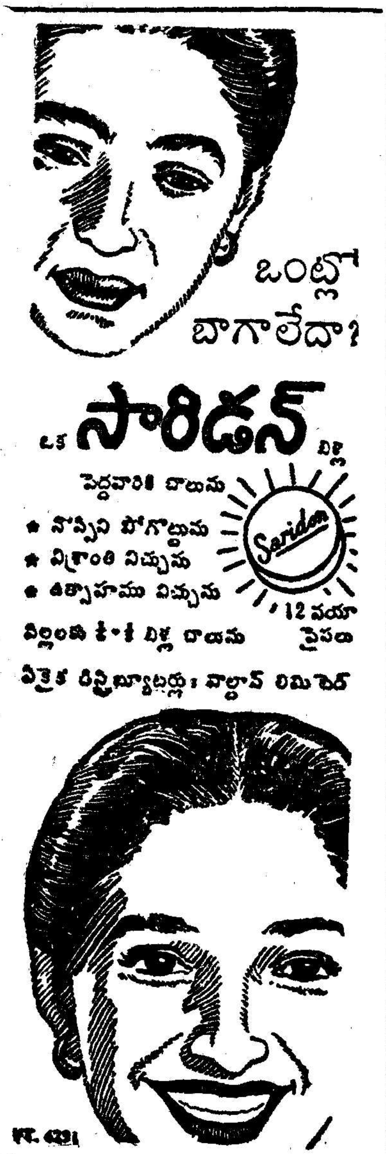

మరీ చిన్న పిల్లవై పోతున్నావ్, అతన్ని ఆలోచించుకోనివ్వవూ? ఇప్పుడే బండెక్కేయమంటావా యేమిటి?—భలేదానివే—" అని లక్ష్మయ్యగారు మందలించగా పద్మ వూరుకుంది. మరి కాసేపట్లో అక్కడినించి వెళ్ళిపోయింది.

* * *

శేఖరం శెలవయిపోయింది. అర్డర్సు రాకపోడాన్ని ఇంకా పాత ఆఫీసులోనే పని చెయ్యవలసొచ్చింది. ట్రాన్స్ఫరు కాయితాలు వొస్తాయని ఎదురుచూస్తున్నాడు.

సుమారొక వారంరోజులాకా నారాయణగారు దేనికీ కబుర్లు పెట్టడంలేదు. శేఖరం తను బదిలీకి దరఖాస్తు పెట్టుకోడం ఈయనకి తెలిసిందేమో అనుకున్నాడు. సెలవులో వుండడాన్ని ఆ దరఖాస్తు డైరెక్టరుగారాఫీసులో స్వయంగా ఇచ్చేశాడు. అదే డ్యూటీ మీద వుంటే ఈయన ద్వారా వెళ్ళవలసింది. ఈయన ఎలాగూ కానివ్వడు. ఇప్పుడు తన ట్రాన్స్ఫరు కాయితం ఈయనకిగాని రిఫర్ చేశారేమో అని ఓవిధంగా జంకుగానూ వుంది; ఓవిధంగా మొండిధైర్యమూ వుంది. తను మునపట్లా వినయం చూపించడం లేదు. ఈ నాలుగు రోజులకీ మామూలుగా వుంటేనే మంచిదీ, అనుకున్నాడు శేఖరం. కాని ఏదో శక్తి అతన్ని పూర్వంలా వినయంగా ఉండనివ్వటంలేదు. తను డైరెక్టరుగారాఫీసులో చేసిన ఏర్పాటువల్ల అతనికి ఇహ నారాయణగార్ని లెక్కచేయవలసిన అవసరం లేకపోయింది. చేదామనుకున్నా చెయ్యలేకపోతున్నాడు.

ఓనాటి సాయంకాలం క్లబ్బునించి ఇంటికొచ్చేసరికి పద్మ గొంతు బైటికి వినిపిస్తోంది. "ఆవు ఉట్టి పోయిందోయ్. రాత్రిపూట అసలు ఇన్ని చుక్కలుకూడా ఇవ్వడం మానేసింది. ఆయనగారు తాగటానికి—మూడావుగా, ఇప్పుడే పావుశేరు పాలుపోసి వెళ్ళింది పాలమనిషి—" అంటోంది ఎవరితోటో.

వాడెవడో కాదు. యమధర్మరాజు బంట్రోతు.

"అవునండమ్మగారూ, చూసినాను," అంటూ వాడు మెట్లుదిగి వెళ్ళిపోయాడు.

లోపలికి రాగానే "మళ్ళీ ఏమిటి?" అన్నాడు శేఖరం.

"ఇంకేముంది, మీ నారాయణగారి వాడి. పాలకోసం చెంబిచ్చి పంపాడు."

"పాలు కొన్నానంటావేమిటి నువ్వు?"

"ఆ నేనెందుకు కొంటానూ, మా నిమనిషి వాడొచ్చేసరికి గుమ్మందిగి వెళ్తోంది. అదే పాలమనిషన్నాను.—మీ అర్డర్సు వొచ్చాయా?"

"లేదు."

కాళ్ళు కడుక్కొని దానికి నీళ్ళిస్తూ పద్మ "ఇవాళ మీరు రాసిన ఆఫీసు కాయితాలన్నీ తప్పేనా?" అన్నది.

ఇలా ఇంట్లో వాళ్ళకి ఆఫీసూ, ఆఫీసరుకి ఇల్లూ అర్థమైపోయి తను దిగమింగుకున్న సంగతులు మళ్ళీ మళ్ళీ చెప్పుకోడం శేఖరానికి చాలా అసౌఖ్యంగానే వుంది. కాని ఏం చేస్తాడు!-ఇంకెన్నాళ్ళులే...

ఆ రోజు వుదయం నారాయణగారి పనిమనిషి కూరలేమన్నా వుంటే పంపమన్నారమ్మా అంటూ వొస్తే దానికి దొడ్డంతా చూపించింది పద్మ. చూపిస్తూ "చూశావే గంగీ- పెళ్ళాళ్ళు తాళం యిచ్చారూ, మనిషి వున్నాడుగదా కాస్త చూడొద్దూ కూరలు కాస్తే పట్టుకెళ్ళడమేగాని కొంచెం నీళ్ళు పొయ్యడమనీ, పశువులు తుమ్ముతుండా మాడ్డమనీ వుండక్కర్లేదు టే?—ఓనాడు తాళం వెయ్యకుండా వాళ్ళ బంట్రోతు వొదిలేకాట, దొడ్డో పోతులు జొరబడి సర్వనాశనం చేసేశాయి. అనుకుందామంటే వొలగాదు.- ఇదుగో ఇల్లారా, బెండకాయ లున్నట్టున్నాయి పట్టుకెళ్ళు" అంది.

బెండకాయలు ముత్తంఎనిమిదివున్నాయి.

"ఇయిగోనమ్మా - ఇయి మాత్రం ఆరటి కేసుకుంటాతమ్మా గంపెడు సంసారం. మీరే విపులుగులో నన్నా ఏసీసుకోండి," అని గంగమ్మ అవి అక్కడపోసింది. కాని పద్మ తీసుకోలేదు. "మావారు బజార్నించి తెస్తారలే, పట్టుకుపో, దొడ్లో కూరలు మరో నాడు వొండుకు తిన్నామూ ఏమిటే?" అంటూ దానికే ఇచ్చేసింది.

ఆ మూడోనాడు నారాయణగారు శేఖరాన్ని కేకేసి "ఏమిటోయ్ విశేషాలు?" అన్నాడు.

"ఛ్చె, ఏముందండీ-" అన్నాడు శేఖరం.

"ప్రెయివేట్లు చెబితే మెమర్లని పట్టుకుంటున్నారుటోయి."

"అలాగాండీ?"

"నువ్వీమధ్య మీ అన్నయ్యగార్ని కలవలేదుటోయి?"

"ఛ్చె, ఏదండీ—"

"ఇవాళనించీ పిల్లల్ని రానొద్దన్నారట ఆయన!"

"కనుక్కుంటానండి."

"కనుక్కోడం దేనికి లే—నిజంగానే పట్టుగుంటున్నారట. నేనూ విన్నాను—"

"ఆయి."

"ఒహాలాచేసే బావుంటుందేమో."

"ఎలాగండి?"

"ఏదో ఈపరిక్షలు లోకటి దగరికొచ్చేయి గదూ, ఆకంటిన్యూటీ తప్పించేస్తే పిల్లలు ఆ వొచ్చిన ముక్కలుకూడా మరిచిపోతారనీ - నువ్వేం అనుకోనంటే చెప్తాను."

"హెం హెం. అనుకోడానికేముందండీ-"

"ఏంలేదు. నువ్వు. పొద్దుటే వొగంట చెప్పిపోతూవుండు - ఏవో ఎలిమెంటరీ మెథమెటిక్స్ అవేగా! చెప్పగలవనుకుంటాను."

"చెప్పలేక పోడమేంగానండీ - కొంచెం తీర్చుగోవాలి ముందర."

"ఏమిటోయి మరీ చెప్తావు, చిన్న చిన్న

అనాదె ఇలా ఉంటె ?

★ జలగా - మనిషి ★

వొచ్చావు నూర్కల్నించి. నాకేం జ్ఞాపకం లేదనుకున్నావుటోయ్, నువ్వు చదువుకోడం, ఉద్యోగానికి రావడం - అంతా నిన్న మొన్న గదుటోయ్?"

"ఏం నిన్న మొన్న సార్' ఉద్యోగం మూ జేళ్లూ, కాలేజీ స్టడీస్ నాలుగేళ్లూ మొత్తం ఏడేళ్లయిపోయిందండీ - ఇప్పుడిహ జ్ఞాపకం ఎక్కడ లెండి. చేర్పుకోడమే మళ్ళీనూ. అందులో ఈ ఆఫీసుల్లో తల దూర్చినతరవాత మెదడు చిత్రిక పట్టినట్టు బల్ల పరుపుగా ఐపోయి, మొద్దై పోతుందండీ."

"అబ్బ, అబ్బ - చాలా చెప్పావే!"

"పోనీ మీరంతగా చెబుతున్నారు గనక ప్రయత్నిస్తానెండి. రెండుమూడురోజులు."

"అలాగే కానీ -"

మొత్తంమీద ధైర్యంగానే మాట్లాడా ననుకున్నాడు శేఖరం. రేపట్నుంచీ పొద్దుటే వెళ్లాలిగాబోలు. ఎలాగైనా నారాయణగారు కార్యసాధకుడు. తనచేత అవుననిపించేడు. - ఏమైనా ఇది ఎన్నాళ్ళో సాగనివ్వకూడదు. గుంట వెధవ లిద్దరికీ పెద్ద పెద్ద లెక్కలూ తెగని లెక్కలూ ఇచ్చేసి ఏదో చదువుకుంటూ గడిపేస్తేసరి - ఎలాగైనా వాళ్లింటికెళ్లడం, అక్కడ భజనా. - కానీలే! పదిలో వద కొండు.

"నువ్వేదో ట్రాన్స్ఫరుకి పిటిషను పెట్టి నట్టున్నావు, మొన్న లీవులో వున్నప్పుడు, - అది రిటర్న్ వొచ్చింది. నాతో చెప్పలేక పోయావుటోయ్, నేను ముందే చెబుతున్నా! కంపెనీ ఇంటరెస్టులో నిన్ను ఉన్నవూళ్లోంచి కదపరుగా!" అన్నారు నారాయణగారు.

పిడుగుపడ్డం శేఖరం ఎప్పుడూ చూడ లేదు. కాని ఇప్పుడీ వార్త అతనికిచ్చిన షాకు తలిగి పిడుగే జ్ఞాపకాని కొచ్చింది.

వారంరోజుల ఇటీ నారాయణగారు చూసిన చూపులకి అర్థం బోధపడింది.

ఇప్పుడేం సాధనం? ఇహ ఈ యత నమూనాలు దాడి నిరాటంకంగా జరుపుకుం టాడు. తను మునపట్లాగే వరఫరా చేస్తూ వుండాలి. చాలా అన్యాయంగా వుంది.

ఏదో చెప్పేసి క్లబ్బుకయినా వెళ్లకుండా ఇంటికొచ్చాడు.

"ఏమండీ ఆర్డర్సు వొచ్చాయా?" అంటూ ఎదురొచ్చింది పద్మ-

"ఏం ఆర్డర్సో పాడు - అంతా కాకు మారెండి," అంటూ చతికిలపడ్డాడు శేఖరం.

"అలా నిరుత్సాహపడిపోతారేం,— వొక్కొక్కటే దాటుకొస్తున్నాంగా, వొస్తాయిలెండి వెనవార్డర్సు మరి నాలుగు రోజుల్లో. మనిషమూ ఏమిటి," అని సముదా యించబోయింది పద్మ.

శేఖరం మాటాడలేదు.

"నేనో తమాషా చేశాను చెప్పనా?" అంది పద్మ-శేఖరం నిరుత్సాహంగావుంటే ఆవిడకి తోచదు.

"తమాషాలాగానే వుంది. కాళ్ళుగడు క్కుందికి నీళ్ళియ్యి." అంటూ బూటుతీసి పంట్లాం విప్పుకొని లుంగీ చుటబెట్టు కున్నాడు శేఖరం.

"మొన్నమధ్యాహ్నం వూసుపోక మీ అన్నయ్యగారింటికెళ్లి ఆయన్తో చెప్పాను— మేష్టరు ప్రైవేట్లు చెబితే పట్టుకుంటున్నా రన్నదింతో టి. ఆ నారాయణగారి పిల్లల్ని మానిపించేయమని. వాళ్ళని ఇవాళ నించీ రా వొద్దని చెప్పేర. వాళ్ళురావడం మానేశార్ట కూడానూ," అని ఎంతో వుత్సాహంగా చెప్పింది పద్మ—

"మానేశారా, ధలేవుపకారం చేశావు నాకు. ఇవాళేపట్నుంచీ పిలల కార్యక్రమే తప్పింది. నన్ను రోజూ వోగంట చెప్పి పొమ్మన్నాడాయన," అన్నాడు శేఖరం విసుగ్గా.

జరిగిందంతా విని పద్మ ఎంతో నొచ్చు కుంది. "పొరపాటుచేసి మీ మనస్సు కష్టపెట్టానండీ, ఏం చెయ్యమం టారు చెప్పండీ, మీరు పడుతున్న బాధలుచూసి ఏదో చేదామనుకొని పప్పులో అడుగేశాను," అంటూ క్షమించమని అడగ లేకపోయిందికూడానూ.

"ఏంచేస్తాం? నువ్వు చేసి... ల్నేకరు వూరడించుకోడమే" అన్నా... శేఖరం.

అంతకంటే అతనికి తోచలేదు.

"మా నేద్దురూ, దిక్కుమాలిన వుద్యో... అంది పద్మ.

శేఖరం మానదల్చుకోలేదు. "ఎలా... యని ఇల్లు కొల్పుకుంటామటే వి... ప్రతిఘటిస్తే ప్రతిఘవాడంతటివాడు... పోయాడు. ఎలాగైనా సాధించితీ... అన్నాడు.

వారంరోజులు పొద్దుటే 'ప్రై... వెళ్లాడు. కాని పిల్లలిద్దరికీకూడా... టీచింగు పనికిరాలేదు, నచ్చలేదు. ... తెలీదన్న లెక్కలు ఇతనికీ తెలి... ఇతనిచ్చే లెక్కలు వాళ్ల మేష్టారి... కావు. గుంటూరు చాంతాళ్లంతేసి... సాగే లెక్కలూ ఇంగ్లీషు పారాగ్రా... ఫులో చెప్పక తెలుగులో చెప్పేసే... పిల్లలే అక్కర్లేదనేశారు. "మేం... చదువుకుంటాం నాన్నా, ఇక వా... లేగా!" అంది వాళ్ళమ్మాయి. ... సాయంకాలం.

ఆ సాయంకాలమే శేఖరం ఇం... సరికి పద్మ హైదరాబాద్ నించొచ్చిన... అందించింది. డబ్బంతాపోయి పని... నిక్కించేస్తానో చూసుకో అని ఆ... గుమాస్తామీద కోపంతో కవరు తీ... చూసుకున్నాడు.

"మీరు చెప్పినప్రకారం చేయిం... గాని, వెంటనే జాబురాయడానికి గా... కాళం కుదరనందుకు చింతిస్తున్నా... పిటీషనుచూసి డైరెక్టరుగారు మీ... యింట్ మెంటుషీటు ఫుటప్ చెయ్య... ఆర్డర్సువేశారు. ఆ ప్రకారం ఫుటప్... మరో వారంరోజులకి ఫైలు తిరిగొ... మీరువున్నది మీస్వగ్రామమనిన్నీ అం... అక్కడే మీరు ఎక్కువ శ్రద్ధతో ... లేకుండా పనిచేస్తారనీ కంపెనీ ... మనుషులచేత ఇబ్బందిలేకుండా వా... వంత ఎక్కువ పనిచేయించుకోవ... నోటురాసి పిటీషను తిప్పేయుమని ... వేశారు. కాగాపోగా, మీకు ఏ... చెయ్యాలి గాబట్టి ఇలా చేస్తున్నా...

మా బ్రాంచి మేనేజరుగారు ... హెనునించీ సెలవుపెట్టారు. వా... పెళ్ళికట. నెల్లాళ్ళ సెలవుగనక ... పిని ఎలాగూవెయ్యాలని, మీ ... హెడ్డు గుమస్తా ధనంజయరావ్... ప్రొమోట్ చేస్తూ నారాయణగా... మంజూరుచెయించాం. సెలవనంత... యణగారు జాయినవడానికి వారికిప్ప...

(55 వ పేజి చూడుడు

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను పోగొట్టి, ఆరోగ్యముగా సంతాన మునకలుగజేయును. అన్నిచోట్ల దొరకును. వెల 2-8-0

కృష్ణాలేబరేటరీ బెజవాడ

జలగా - మనిషి

(28-వ పేజీ తరువాయి)

అర్ధరూపాయి వేయించలేదు. అప్పటికి భద్రాచలంలో బోసుగారు రిటైరవుతారు. ఆయన స్థానే ఈయన్ని అక్కడ జాయినవమని ఆర్డర్సు అప్పుడు పంపే యేర్పాటు చేస్తాము. మీరీవిషయం గుట్టుగావుంచుకొని ఈ పదిహేనుదాకా నింపాదిగా గడిపి వేయండి...మీ మామగార్నించి వుత్తరాలు లేవు—వెంటనే జాబు వ్రాయించండి.

మర్నాడు శేఖరం చాలా హుషారుగా నారాయణగారింటికి వెళ్ళాడు. పిల్లలు వాళ్ళే చదువుకుంటున్నారు, రోజూ తను పిలుస్తే తప్ప రాలేనివాళ్ళు—

నారాయణగారే పలకరించారు—"నీకు శ్రమెందుకని వాళ్ళే చదువుకున్నారోయ్."

"అదేమండీ—?"

"సెలవ్ పడి మంచిదనీ. — చూడూ, అమ్మాయిపెళ్ళి రేపు ఇరవై రెండుని స్థిరపడింది; నీకు తెలుసుగా, — ఎక్కడా మంచినెయ్యి దొరకడం లేదు. మనిషిని పంపిసాను, మీ మామగారికి వుత్తరం రాసి రెండు డబ్బాలు నెయ్యి జతపర్చుమందూ! డబ్బు లెక్క జూసుకుందాం."

"ఎప్పటికండీ, ఇరవై రెండో తారీకా? ఓహ్! చాలా టైముందిగా! అప్పటిమాట చూసుకోవొచ్చులెండి!" అని మరీ హుషారుగా ఇవతలికొచ్చాడు శేఖరం. ★

డిటెక్టివ్ నక్కయ్య

(43-వ పేజీ తరువాయి)

"అవాళ సాయంత్రం కూడా ఆటకే వెళ్తానందా?"

"అవునయ్యా. అక్కడికే వెళ్తానంది. ఐతే ఇంకాస్త పెందరాళే బయల్దేరింది."

"అట్టాగా-"అన్నాడు నక్కయ్య కళ్లు పెద్దవిచేసి.

"అంటే-నేనెందుకురా అని కేక వేశాననుకో. నామాట వినకుండా, 'ఆ కొండ రాళ్లపైనుంచి అట్లా పోతాను' అని పారిపోయింది" అన్నది ఆవు.

నక్కయ్య 'వూ(హూ(' అని బయల్దేరేడు. ఆవు ఇల్లు దాటివచ్చి ఎదురుగా చూశాడు. ఫర్లాంగు దూరంలో కొండరాళ్లు కనిపించినై. నక్కయ్య అక్కడికి దారితీశాడు. ఆ రాళ్లన్నీ ఎక్కి పరిశీలించాడు. అవేమంత పెద్ద ఎత్తయిన రాళ్లు కావు. ఒకవేళ కాలుజారి క్రింద పడినా, చచ్చిపోయే ప్రమాదం లేదు. ఏమయినా సరేనని, నక్కయ్య ఆ రాళ్లపై కొంతసేపు తిరిగాడు. రాళ్లమధ్యలో ఒకచోట క్రిందగా కొంత ఇసుకా, ఆ ఇసుకకు పైగా చిన్న గుహలాగా ఏదో కనిపించింది. నెమ్మదిగా నక్కయ్య అక్కడికి దిగాడు. ఆ ఇసుకలో అతనికి జంతువులు సంచరించిన అడుగుజాడలు కనిపించినై, ఆగుహలోకి పోదామనుకుని, ఆగి కాసేపు బయటనుంచే పరిశీలించాడు. ఏమీ అలికిడి వినిపించలేదు. నెమ్మదిగా చిన్నపిల్ల కూసినట్టు, కూశాడు. మళ్లీ కూశాడు. ఈ సారి కూత కాగానే అతనికి ఏదో మూలుగు వినవచ్చింది. ఆ మూలుగు నెమ్మదిగామారి 'అయ్యో, అమ్మా, చచ్చిపోతున్నా... దాహం... దాహం' అనేమాటలు వినవచ్చినై. నక్కయ్య ఆశ్చర్యపడి చూశాడు. ఇవి గుహలోంచి వస్తున్నై. నెమ్మదిగా గుహ పక్కగా కదిలి లోపలకు చూశాడు. ఎవరూ కనిపించలేదు.

"ఎవరది?"అన్నాడు నక్కయ్య జాలిగా.

"నేను బాబూ! ఒక ముసలి పులిని, వార్ధక్యంచాత కదలలేక ఇలా పడివున్నాను. నాకు చావు కూడా సమీపిస్తున్నది. చేసే దిక్కులేదు. కాస్త నీళ్లుపోస్తావా నాయనా నువెవ్వరివో గాని—నీ పుణ్యం వుంటుంది" అని వినవచ్చింది.

నక్కయ్య వెంటనే ఏదో వూహించాడు — అటూ ఇటూ చూశాడు. గభాలున ఆ అడుగుజాడలు పరిశీలించాడు. జాగ్రత్తగా పరిశీలించి చూడగా, అవి ఒక్క జంతువుకు సంబంధించినవి కావు. చాలా జంతువులకు చెందినవి. ఆజాడలన్నీ గుహలోకే పోతున్నై. ఇంతా చూసి, నక్కయ్య 'అమ్మా' అని, నిట్టూర్చాడు కారణం ఏమిటంటే, ఆ అడుగుజాడలన్నీ గుహలోకి వెళ్లినట్టే వున్నై కాని—తిరిగి వచ్చినట్టు ఒక్క జాడకూడా లేదు! దీన్నిబట్టి లోపల కెళ్లిన మృగాలన్నీ ఏమైనాయో నక్కయ్య వూహించాడు. ఇంతలో పులి మళ్లీ మూలిగింది.

"తాతా! మూలగకు. నేను వెళ్లి నీళ్లు తెచ్చి నీ దాహం తీరుస్తా" అని నక్కయ్య, ఒక్క దూకున వెళ్లి రాజుగారితో చెప్పేశాడు—

"దొరికాడు హంతకుడు, పోరి పీసి ఎత్తులు మండిపోనూ" అని జరిగిన సంగతంతా విన్నవించాడు. మహారాజు మండిపోయి భటులతో బయల్దేరి, గుహలో జొరబడి ఆ పులిని బంధించాడు. ఇంతాచేస్తే అది ముసలి పులి కూడా కాదు—మాంచి బలిష్ఠమైన పెద్దపులి!

రాజుగారి ఆజ్ఞప్రకారం, పులికి మరణశిక్ష, విధించబడింది. చమత్కారంగా ఈ పరిశోధన చేసి, పులిని పట్టిఇచ్చిన నక్కయ్య పౌరరక్షకశాఖ మంత్రిగా నియమింపబడ్డాడు! ★

ప్రకటన

బొంబాయిలో (Bombay) ఆంధ్ర పత్రిక, సచిత్ర వారపత్రిక, భారతులను వారి స్వంత బాధ్యతపై విక్రయించుటకు Sri K. Jayaram, News Agent, Ramnivas, Bombay-19. వారిని 1-12-58 నుండి నియమించడమైనది.

మేనేజరు, ఆంధ్రపత్రిక,
మదరాసు-1.